

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu

Tổng hợp những bài văn hay nhất Phân tích hình tượng nhân vật Tnú trong tác phẩm Rừng xà nu của Nguyễn Trung Thành - Văn mẫu lớp 12

Đề bài: Phân tích hình tượng nhân vật Tnú trong truyện ngắn *Rừng xà nu* của nhà văn Nguyễn Trung Thành.

Bài làm:

Văn mẫu hay nhất phân tích nhân vật Tnú

Nguyễn Trung Thành là gương mặt tiêu biểu của văn xuôi hiện đại Việt Nam, sinh ra ở Quảng Nam nhưng nhà văn lại có tình cảm sâu đậm với mảnh đất Tây Nguyên. Nếu kháng chiến chống Pháp ông đã từng có tiểu thuyết đất nước đứng lên viết về mảnh đất và con người Tây Nguyên anh hùng được trao giải nhất giải thưởng Văn học Việt Nam 1945-1955 thì thời kì kháng chiến chống Mỹ ông lại có truyện ngắn *Rừng xà nu* thể hiện một cách hào hùng chủ nghĩa anh hùng cách mạng của nhân dân Tây Nguyên trong cuộc chiến tranh vệ quốc vĩ đại. Trong tác phẩm nhà văn thành công trong việc xây dựng một số hình tượng nghệ thuật trong đó hình tượng nhân vật Tnú là một biểu tượng đẹp đẽ, là một thành công nghệ thuật góp phần làm nổi bật chủ đề tư tưởng tác phẩm.

Tnú là nhân vật chính của truyện ngắn. Vốn mồ côi cha mẹ từ nhỏ, Tnú lớn lên nhờ sự đùm bọc nuôi dưỡng của dân làng Xô Man có lẽ vì thế mà hơn ai hết "Tnú gắn bó với dân làng và có những phẩm chất của dân làng". Bản chất của Tnú: chân thật, tốt bụng. Đúng như lời cụ Mết nói "đời nó khổ nhưng bụng nó sạch như nước suối làng ta".

Ngay từ khi còn nhỏ Tnú đã thể hiện là một cậu bé gan góc, bướng bỉnh, rắn rỏi, mạnh mẽ. Những ngày ấy làng Xô Man bị kẻ thù khủng bố điên cuồng "không bữa nào nó không đi lùng, không đêm nào chó của nó và súng của nó không sủa vang rừng". Anh Xút bị giặc treo cổ lên cây vả đầu làng, bà Nhan bị chặt đầu cột tóc treo đầu súng vì đã vào rừng nuôi cán bộ nhưng những điều ấy không khiến cho Tnú sợ hãi. Tnú và Mai là hai đứa trẻ hăng hái nhất vẫn trốn ra rừng nuôi anh Quyết thậm chí đêm chúng còn ngủ lại rừng đề phòng giặc lùng còn có người dẫn cán bộ chạy. Được anh Quyết dạy học chữ, Tnú học thua Mai, nó tức đập vỡ bảng bỏ ra suối ngồi lấy đá đập lên đầu cho máu rùng rùng, làm liên lạc với anh Quyết, Tnú thường xé rừng mà đi, lựa chỗ thác mạnh mà bơi. Vượt lên trên mặt nước cười lên thác băng băng như một con cá kình. Khi rơi vào sự đột kích của giặc Tnú nuốt luôn lá thư vào bụng kiên quyết không khai, bọn giặc trói, đánh, tra khảo. Mỗi lần chúng hỏi Tnú lại đặt bàn tay lên ngực đồng dục trả lời: "Nó nằm ở đây". Sau những lần như thế, tấm lưng nhỏ của Tnú lại vẫn thêm những vết dao chém. Ba năm ở tù Tnú chịu đủ mọi đòn tra tấn nhưng không đau đớn bằng khi anh chứng kiến cảnh lũ ác ôn dùng gậy sắt đánh vợ và đứa con trai đánh ngã ngựa cho đến chết. Lòng căm thù khiến cho hai mắt của Tnú như hai ngọn lửa lớn, anh hét lên lao thẳng vào lũ lính bóp cổ thằng Dục, rồi dang rộng cánh tay như hai cánh lim che chở cho mẹ con Mai nhưng Tnú đã không cứu được vợ con vì anh chỉ có hai bàn tay trắng. Bản thân anh cũng

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu

bị bắt bị trói, bị cuốn giẻ tẩm dầu xà nu đốt cháy mười đầu ngón tay như mười ngọn đuốc, lửa cháy đến đâu cái đau cái nóng trên mười đầu ngón tay lan đến từng thớ thịt của cơ thể. Cả về thể xác lẫn tinh thần, nỗi đau của Tnú lên đến đỉnh điểm. Vợ chết con chết bị thảm mười đầu ngón tay của Tnú không ngón nào không mất một đốt, bao nhiêu đau thương, bao nhiêu uất hận nén thành lòng căm thù. Đôi bàn tay đầy thương tích của Tnú vẫn có thể cầm được súng, bóp được cò, giết được giặc, anh vào bộ đội giải phóng quyết trả thù cho vợ con, cho lũ làng, cho quê hương.

Căm thù mãnh liệt nhưng con người của Tnú không chỉ có thù hận anh còn là người giàu tình cảm, biết yêu thương sâu sắc, ba năm đi bộ đội Tnú luôn nhớ da diết cảnh vật, con người, buôn làng, quê hương. Đặt danh hiệu chiến sĩ diệt Mỹ, được thưởng cho thành tích anh chỉ xin cấp trên cho về thăm làng Xô Man một đêm để được ăn bữa cơm độn củ, được rửa mặt bằng nước suối mát lạnh của làng, được thưởng thức một đêm cùng với dân làng – những người mà anh coi còn hơn cả ruột thịt. Hình ảnh Tnú chắc khác nào một cây xà nu trưởng thành của đất rừng Tây Nguyên từ đau thương mà mọc lên vững chãi, rắn rỏi, mạnh mẽ, cường tráng không bom đạn nào có thể tiêu diệt được.

Số phận và tính cách của nhân vật Tnú tiêu biểu cho người dân làng Xô Man với những phẩm chất đẹp đẽ của con người Tây Nguyên. Anh xứng đáng là một tấm gương cho cụ Mết giáo dục truyền thống cho thế hệ trẻ. Nhân vật Tnú là một hình tượng đẹp góp phần tô đẹp chủ đề và làm nên màu sắc sử thi cho truyện ngắn *Rừng xà nu*.

Top 2 bài văn đạt điểm cao của học sinh lớp 12

Bài số 1:

“*Rừng xà nu*” của Nguyễn Trung Thành là một bản anh hùng ca về cuộc đấu tranh anh dũng của đồng bào Tây Nguyên trong thời kì kháng chiến chống Mĩ. Tác phẩm đã thể hiện sự trưởng thành của một thế hệ cách mạng trẻ trung, mưu trí. Kiên cường, mỗi nhân vật mang một vẻ đẹp riêng tiêu biểu cho cốt cách, linh hồn của mảnh đất Tây Nguyên anh hùng. Nổi bật nhất là nhân vật Tnú, nhân vật trung tâm của tác phẩm.

Ngay từ nhỏ Tnú đã là cậu bé thông minh, lanh lợi, gan dạ. Mồ côi cha mẹ từ nhỏ, Tnú được dân làng Xô Man đùm bọc, nuôi dạy lớn khôn. Tnú đã chứng kiến bao cảnh đau thương của dân làng Xô Man: “Giặc treo cổ anh Sút lên cây vả đầu làng, chúng giết bà Nhan chặt đầu, cột tóc treo đầu súng” chỉ vì họ đã dám nuôi giấu cán bộ cách mạng. Tnú đến với cách mạng như một lẽ sống tự nhiên. Mới 10 tuổi, Tnú đã thay người lớn vào rừng tiếp tế cho cán bộ. Tnú nhớ như in lời cụ Mết: “Cán bộ là Đảng, Đảng còn thì núi nước này còn”. Khi đi liên lạc, Tnú không đi đường mòn, “cứ xé rừng mà đi lọt qua tất cả các ổ phục kích của giặc. Khi qua sông, Tnú không thích qua chỗ nước êm, cứ chọn chỗ thác mạnh mà bơi ngang, cưỡi trên thác băng băng như một con cá kình”. Trong một lần đi liên lạc, không may Tnú bị giặc bắt giam cầm 3 năm, bị tra tấn dã man song vẫn cương quyết không khai nửa lời.

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu

Khi trốn thoát khỏi ngục trở về với dân làng, Tnú đã trở thành một cán bộ cách mạng, trưởng thành về mọi mặt. Anh trở thành người lãnh đạo của dân làng Xô man. Cùng với dân làng Tnú chuẩn bị giáo mác cho cuộc chiến đấu sắp tới. Tnú cũng gặp lại Mai - cô bạn gái năm xưa cùng đi liên lạc, đi tiếp tế cho cán bộ nay trở thành bạn đời của anh.

Tnú đã phải chịu đựng và vượt qua một bi kịch lớn về tình cảm. Bọn giặc kéo đến làng Xô man lùng bắt Tnú nhưng không được. Chúng bắt Mai và đưa con vừa đầy tháng tuổi ra tra tấn. Bọn giặc dùng một cây sắt tra tấn mẹ con Mai: “ở chỗ hai con mắt anh bây giờ là hai cục lửa lớn”. Tnú đã không kìm nén được lòng mình, anh chồm lên xông vào bọn giặc với một tiếng hét dữ dội. Nhưng Tnú không cứu được mẹ con Mai, không bảo vệ được tình yêu và giọt máu của mình bởi anh chỉ có hai bàn tay trắng. Cả vợ và con đã bị giặc giết hại, Tnú đã phải chịu đựng nỗi đau mất mát lớn lao.

Tnú đã phải chịu đựng và vượt qua sự tra tấn tàn bạo của kẻ thù. Bọn giặc đã quán giẻ tẩm dầu xà nu đốt 10 ngón tay Tnú để dập tắt cái “mộng cầm giáo mác” của dân làng Xô man. Trong cuộc đời quyết liệt này, phẩm chất kiên cường của Tnú càng tỏa sáng hơn bao giờ hết. “Mười ngón tay anh cháy như 10 ngọn đuốc. Lửa như cháy trong lòng ngục. Máu mận chát ở đầu lưỡi. Răng anh đã cắn nát môi anh rồi”. Nhưng Tnú vẫn không kêu một tiếng “Người Cộng sản không thềm kêu van”. Tnú mở mắt nhìn vào kẻ thù trừng trừng đầy căm hận. Hình ảnh 10 ngón tay Tnú rùng rục cháy như 10 ngọn đuốc đã trở thành biểu tượng của một nỗi đau thương và tinh thần bất khuất của con người và mảnh đất Tây Nguyên anh hùng. Mười ngọn đuốc từ tay Tnú đã châm bùng lên ngọn lửa nổi dậy đấu tranh của dân làng Xô man. Tnú hét lên một tiếng, chỉ một tiếng thôi nhưng đã vang dội thành nhiều tiếng hét rung chuyển cả núi rừng. Cả làng Xô man đã đứng dậy. “Cả rừng Xô man ào ào rung động và lửa cháy khắp rừng”. Đau thương và căm thù đã chuyển hóa thành sức mạnh quật cường như một quy luật tất yếu “chúng nó đã cầm súng mình phải cầm giáo”. Tnú trở thành một anh bộ đội của lực lượng vũ trang cách mạng miền Nam. Lửa xà nu đã tắt trên 10 đầu ngón tay Tnú. Tay anh mỗi ngón chỉ còn hai đốt như một chứng tích đầy căm hận mà anh mang theo suốt đời. Nhưng “tay còn hai đốt vẫn bắn súng được”. Tnú đi bộ đội lực lượng tham gia chiến đấu. Chính bàn tay có những ngón chỉ “còn hai đốt” ấy sau này đã bóp cò thằng Dục (thằng ác ôn đã giết mẹ con Mai). Trong ánh đèn soi vào mặt thằng Dục, Tnú đã cho nó nhìn rõ bàn tay trừng phạt. Đối với anh bây giờ “bọn giặc đứa nào cũng là thằng Dục” bởi mỗi thù riêng của anh đã hòa vào mỗi thù chung của Tây Nguyên, của đất nước. Đó cũng là sự trưởng thành về nhận thức mà Tnú đã rút ra được từ nhiều nỗi đau của gia đình, của quê hương trong cuộc chiến khốc liệt này.

Tnú còn là một người có tính kỉ luật rất cao và giàu tình yêu thương. Trong ba năm đi lực lượng vũ trang, xa làng Xô Man, nỗi nhớ về quê hương day dứt trong lòng anh. Nhưng phải được cấp trên cho phép Tnú mới về thăm làng và chỉ được về đúng một đêm. Con người kiên nghị, gan góc, không biết run sợ, khuất phục trước bạo tàn cũng lại là con người rất giàu tình cảm. Bước chân về đến đầu làng anh xúc động mãnh liệt “cứ vấp mãi vào mấy cái gốc cây”. Tnú sung sướng tắm mình trong dòng nước mát của con suối. Vào

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu

tới nhà Ưng, lòng anh như náo nức những tiếng gọi thân thương với những cái tên quen thuộc, mộc mạc đã gắn bó với anh như ruột thịt. Tnú là đứa con yêu thương của tất cả dân làng Xô Man.

Câu chuyện về anh Tnú và sự trưởng thành của anh tiêu biểu cho phẩm chất tốt đẹp và con đường trưởng thành cách mạng của tất cả các dân tộc Tây Nguyên trong thời kì kháng chiến chống Mỹ. Tnú mang trong mình dòng máu của Đăm sắn, Sinh Nhã... dòng máu anh hùng thần thoại của xứ sở Tây Nguyên. Anh cũng mang sức mạnh của rừng xà nu hào hùng ngay cả trong đau đớn, bất diệt ngay trong sự hủy diệt. Tnú hiện lên trong tác phẩm như một nhân vật anh hùng mang đậm chất sử thi hoành tráng.

Qua nhân vật này, tác giả muốn đã biểu dương vẻ đẹp một thể hệ cách mạng trẻ trung, kiên cường, bất khuất. Cũng qua cuộc đời nhân vật này, tác giả muốn khắc sâu vào tâm can đời sau một chân lý “Chúng nó cầm súng, mình phải cầm giáo”. Đó là chân lý mà chúng ta đã chọn cho con đường cách mạng đi tới thắng lợi cuối cùng.

Bài số 2:

Là một trong những nhà văn nổi bật trong nền văn học Việt nam qua thể loại truyện ngắn, Nguyễn Trung Thành đã mang tới độc giả những hình ảnh hùng vĩ, oai hùng nhất cả về khung cảnh và con người vùng đất Tây Nguyên qua tác phẩm *Rừng Xà nu*. Tác phẩm đã xây dựng thành công hình ảnh của những cây xà nu “luôn hướng về phía ánh sáng” tựa như con người của Tnú. Tnú được xem là hình ảnh người con tiêu biểu của nhân dân Tây Nguyên luôn kiên cường trong cuộc kháng chiến chống Pháp.

Trong giai đoạn đất nước trải qua những cuộc chiến tranh khốc liệt, đã có biết bao người anh hùng, chiến sĩ cán bộ không quản ngại xả thân vì sự nghiệp nước nhà. Nhân dân khắp nơi trên đất nước đều hòa chung không khí chiến đấu, từ vùng đất “Việt Bắc“ đáng mến, cho tới Tây Nguyên bạt ngàn, người dân trên dải đất hình chữ S đều luôn mang cao tinh thần chiến đấu, cầm vũ khí đứng chống lại kẻ thù của dân tộc.

Nhân vật Tnú là một trong những nhân vật trung tâm của câu chuyện, bên cạnh cụ Mét, Mai, Dí tới bé Hen. Tnú lớn lên cùng dân làng Xô man. Dân làng đã nuôi dưỡng, đùm bọc và tiếp lửa tinh thần chiến đấu trong tâm trí của Tnú. “nó là người Sa Trá mình, cha mẹ nó chết sớm, làng Xô man này nuôi nó”. Tuy anh mồ côi cha mẹ từ nhỏ, nhưng cuộc đời anh vẫn dành trọn tình thương của cả dân làng. Anh lớn lên trong những cánh rừng xà nu bạt ngàn, trong tiếng chày giã gạo của những cô gái, của những cụ già lão làng. Được thấm nhuần tư tưởng của Đảng, Tnú lớn lên đã luôn ý thức được con đường đi của Cách Mạng. Từ khi còn nhỏ, Tnú đã sớm tỏ ra là một người chiến sĩ nhí gan dạ. Tnú đã cùng Mai xung phong vào rừng bảo vệ anh Quyết - một cán bộ cốt cán của nhà nước. Tuy nhỏ nhưng tiềm thức không hề bị khiếp sợ trước quân thù. Có lần vượt thác, chuẩn bị lên bờ thì hòng súng đen ngòm đã chĩa vào gáy anh, thế nhưng anh quyết giữ bí mật của bức thư mà anh Quyết đã trao. Có lần anh bị giặc bắt, quân thù tra tấn dã man để hỏi “Cộng sản ở

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu

đâu”. Tnú đã quả quyết, ngang nhiên trả lời rằng “Cộng sản ở đây này”. Chẳng hề một chút lung lay, run sợ, anh kiên cường trả lời với tư tưởng tự hào nhất vì được đứng trong hàng ngũ của những người làm cách mạng.

Tnú còn là một người rất ham học, để thể hiện quyết tâm học lấy con chữ, Tnú đã dứt khoát hành động tự đập đá vào đầu, máu chảy ròng ròng khi anh thua Mai trong việc học hành. Thật đáng quý biết bao khi đất nước ta có những người con như Tnú, luôn luôn biết phấn đấu để trau dồi hiểu biết, phục vụ con đường giải phóng đất nước. Những tính cách ấy đã góp phần tạo nên một người anh hùng Tnú. Tnú lớn lên cường tráng như một cây xà nu. Mang trong mình tinh thần cứng rắn, kiên cường như cây xà nu, dù trên thân mình đã phải chịu biết bao đòn roi, dọc ngang vết chém nhưng anh quyết không lùi bước.

Phía sau lưng anh còn có một gia đình ấm êm, khi anh lớn lên và kết hôn cùng Mai - người bạn thời niên thiếu. Nhưng tiếc thương thay, những kẻ thù bạo tàn ấy đã cướp đi hạnh phúc của Tnú khi chúng đã giết hại vợ con anh. Nỗi đau này biết kể sao cho xiết. “Anh đã bứt đứt hàng chục trái vả mà không hay. .. bụng anh có lửa đốt”. Nỗi đau của riêng anh nhưng cũng là nỗi đau chung của biết bao nhân dân, khi đất nước loạn lạc, chiến tranh thì nỗi chia ly, tang tóc càng tăng lên. Tnú không cứu được vợ, phải chứng kiến cái chết của vợ con anh ngay trước mắt càng làm khắc sâu nỗi đau ấy. Hình ảnh mười đầu ngón tay bị đốt cháy bởi nhựa rừng xà nu như mười ngọn đuốc sáng, nhưng anh vẫn không lùi bước. Đó là ý chí sức mạnh của một người lính cách mạng đã được tôi luyện, rèn rũa bởi Đảng.

Không đắm chìm trong đau thương mất mát, nỗi đau thương ấy càng trở thành động lực đẩy cao tinh thần căm thù giặc của anh. Bị giặc bắt sau khi Mai chết, Tnú càng trở nên lo lắng khi không có ai tiếp tục lãnh đạo dân làng khi Đảng có lệnh. Anh vùng lên chiến đấu, khi bàn tay chỉ còn hai đốt mỗi ngón vẫn sẵn sàng cầm giáo, cầm súng để chiến đấu. Thà chết chứ không chịu đầu hàng, đôi tay anh vẫn kiên cường chiến đấu, xiết chặt cổ họng tất cả những thằng Dục tàn ác hơn cả cầm thú. Anh đã trở thành điểm tựa cho cả dân làng Xô man, không hề khuất phục trong bất cứ hoàn cảnh nào.

Tnú từ khi còn là thiếu niên cho tới lúc trưởng thành, chưa bao giờ ngọn lửa cách mạng vụt tắt trong anh. Đôi tay anh đã chăm sóc, bảo ban biết bao thế hệ nhỏ. Đôi tay ấy đã kiên trì cầm phấn học con chữ, cầm đá ghè vào đầu vì trách bản thân mình kém cỏi, chỉ hiên ngang lên bụng để tuyên bố “Cộng sản ở đây”. Đôi tay ấy dù có mất đi mười ngón tay cũng vẫn không chịu từ bỏ, khi máu ngập tràn, mẫn chất ở đầu lưỡi bởi nỗi đau, nhưng tay anh vẫn chiến đấu, vẫn vững vàng trên con đường đánh đuổi quân thù.

Nhật vật Tnú dưới tài năng bút pháp của Nguyễn Văn Trung đã trở thành một tượng đài trong lịch sử văn học và lòng độc giả. Anh là những kết tinh đẹp nhất của vẻ đẹp anh hùng, hào kiệt của người dân Tây Nguyên. Tinh thần “vì nước quên mình, thà chết chứ không chịu khuất phục” luôn sống mãi trong tinh thần của các anh chiến sĩ. Truyền thống tinh thần ấy mãi mãi là nét đẹp đáng quý, đáng phát huy trong muôn đời sau.

Phân tích hình tượng Tnú trong truyện Rừng xà nu